

som de anvende paa deres Varer, bruge de Cyan-
kalium, om end kun i meget smaa Partier; navn-
lig ved Forgylbning anbragt paa Sølv er det
ganske almindeligt. Naar nu en saadan Guld-
smed, hvergang han skal bruge lidt Cyankalium,
først skal udstede en skriftlig Requisition og saa
gaa til Politimesteren og faae hans Paategning,
og saa gaa hen til Apothekeren, bliver det en saa
omstændelig Fremgangsmaade, at han maa finde
paa en anden Vej for at undgaa dette, og en
saadan anviser Lovforslaget ham ogsaa. Fabri-
kanter kunne nemlig indforstve udefra fra
Fremmede saa meget eller saa lidt, som de bruge
i deres Fabrikation af den eller hin Sort. Der
ere de ikke indskrænkede til 40 Kr. eller til nogen-
sommelst anden Sum; der kan Enhver tage saa-
meget eller saa lidt, han behøver; det staar i
§ 2. Følgen deraf — det er ogsaa angivet af
disse Andragere — vil da lettelig blive den, at
Handelen gaar bort fra de herværende Handlende
over til de fremmede Handelsreisende, som der
kommer saa overordenlig mange af; det bliver
dem, der gjøre Affærer, det er dem, der komme i
med Fabrikanten og Haandværkere, og det synes
dog ikke at være Noget, som lod sig anbefale.
Den ærede Minister gjorde en lille Bemærkning
til, hvad jeg havde sagt om Benævnelsen „giftig“,
om hvorvidt det var hensigtsmæssigt at sætte Or-
det „giftig“ eller ikke paa de Varer, der om-
handles i § 17. Jeg betragter det som et temmelig
underordnet Spørgsmaal, men jeg kom til at
tænke, da jeg læste denne Paragraf, paa en
Anekdote, man har om en Staldkarl, der skulde
skifte for en Munk. Da Munkens spurgte ham,
om han ikke havde smurt Fedt paa Lænderne af
Hestene, for at de ikke skulde æde Havren, be-
nægtede Staldkarlen bestemt, at han nogensinde
havde gjort det, men da han skulde skifte næste
Gang, bekendte han, at han havde gjort det, thi
nu havde han lært det, men tidligere ikke. Jeg
betragter ikke dette Spørgsmaal som videre vigtigt.
Naar man sætter en Etikette paa en Flaske, som
angiver, hvad der er i Flasken eller Beholderen
— og det maa der vel altid være —, saa kan
det ikke være saa vanskeligt oven over denne Et-
kette tillige at anbringe Ordet „giftig“. Med
Hensyn til Spørgsmaalet om Kreaturpaff — et
Spørgsmaal, som jeg ikke turde komme ind paa,
da jeg ikke kender de Forhold — takker jeg det
ærede Medlem fra Ribe (Bust) for de Udtalelser,
som der derom fremkom fra ham. Meningen er
jo ganske vist den, at man ikke skal paalægge Be-
folkningen større Byrder paa nogen Maade i

Retning af Forsigtighedsforholdsregler eller præ-
ventive Foranstaltninger, eller hvad saadant Noget
kan kaldes, end det virkelig efter Sagens Natur
er fornødent. Vi hørte ogsaa af det ærede Med-
lem, at man paa Landet er saa vant til at om-
gaa med den Ting, at saadanne præventive For-
holdsregler maatte betragtes som overflødige. Jeg
tilstaar, at jeg har ogsaa altid opfattet Forholdet
saaledes — efter den Mening, jeg har kunnet
danne mig derom — at det, som Ulykkestilfælde
sker ved og er sket ved, er ikke ved Kreaturpaffen,
men er ved uforsigtig Omgang med de Nester,
som blive tilbage fra Vaskningen, og som man
sætter hen paa en saadan Maade, at man ikke
veed, hvad det er, og forvejler det med andre
Ting. Der er af flere ærede Medlemmer talt
om, at denne Sag maaske bedst kunde drøftes i
et Udvalg. Det Spørgsmaal ligger ikke for nu,
saa det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal
heller ikke komme ind paa, hvorvidt en saadan
Ordning af Handelen, som Lovforslaget tilsigter, i
Virkeligheden vil komme til at favorisere Apothe-
kerne paa Materialisternes Bekostning, det vil
den naturligtvis; men hvis det er nødvendigt, saa
maatte det ske, men er det ikke nødvendigt, er
der selvfølgelig ikke mindste Grund dertil.

Bajer: Da jeg havde Ordet første Gang,
udtalte jeg den vistnok almindelige konstitutionelle
Regel, at en Lov maa kun ændres ved ny Lov
og ikke ved Anordning, og jeg betonedede kun det
konstitutionelle Hensyn. Men ganske vist er det
en Regel, fra hvilken der kan gjøres Undtagelser.
Om Grundloven gælder jo f. Ex., at den kan
kun forandres paa den i Grundloven foreskrevne
Maade, men det staar dog i selve Grundloven,
at f. Ex. § 17 kan i visse Henseender forandres
ved almindelig Lov. Paa samme Maade anser
jeg det heller ikke for aldeles utilstedeligt, at det
bestemmes, at der ved Anordning kan gjøres
Ændringer i en Lov, men i dette særlige Tilfælde
tror jeg ikke, at det vil være helbigt. Den høit-
ærede Justitsminister fremhævede et Hensyn, som
jeg havde berørt, hvorfor det skulde være ønske-
ligt at nævne de forskjellige Slags Gifte, som
f. Ex. opregnes i § 1, nemlig den Interesse,
det har for de Næringsdrivende at vide, hvad der
gaar ind under Loven, men det, som den høit-
ærede Minister der har sagt til Fordel for at lade
Opregningen blive staaende, forekommer mig netop
at tale til Fordel for at henvise den til en særlig
vedfæstet Fortegnelse, da det nemlig staar i